30/12/2022

Μήνυμα Μητροπολίτη Δημητριάδος για το Νέο Έτος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Το μήνυμά του για το Νέο Έτος εξέδωσε ο Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. “Ο Θεός μάς καλεί να γίνουμε σαν τα παιδιά. Στην ανατολή του νέου χρόνου, ας ανταποκριθούμε στην προτροπή Του, για να βιώσουμε την γλυκύτατη αίσθηση της παντοδύναμης παρουσίας Του, για να χυθεί φως στη ζωή μας, και βαθιά χαρά στις καρδιές μας, για να ατενίσουμε το μέλλον μας με αισιοδοξία”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος:

Μια νέα χρονιά μόλις έχει ανατείλει. Την υποδεχθήκαμε με φώτα, στολίδια και χρώματα, με ευχές και χρηστές προσδοκίες. Πάντα, τέτοια μέρα γιορτινή, οι ψυχές μας γλυκαίνουν, ζεσταίνονται, καθώς, για λίγες έστω στιγμές, αναπολούμε με νοσταλγία τους αμέριμνους καιρούς των παιδικών μας χρόνων. Επιστρέφουμε στις αξεθώριαστες μνήμες της ηλικίας εκείνης, τότε που η Πρωτοχρονιά ήταν για τις αθώες ψυχές μας ταυτόσημη της χαράς και της προσμονής των δώρων.

Κύλησαν έκτοτε χρόνια και εποχές, και σήμερα ώριμοι πια, στοχαζόμαστε, άραγε τί παιδικό έχει απομείνει μέσα μας. Τί έχουμε διασώσει από τα μοσχομύριστα παιδιάτικά μας χρόνια. Με ποιά ψυχική διάθεση, εισερχόμαστε στο νέο έτος. Ξαναζούμε τούτη τη μέρα τη χαρά; Προσμένουμε την έκπληξη;

Είναι αλήθεια ότι η Πρωτοχρονιά χαρίζει κυρίως στα παιδιά την **αίσθηση της χαράς, της ευδαιμονίας, της αμέριμνης βιοτής**. Οι υπόλοιποι, ίσως δυσκολευόμαστε να εναρμονιστούμε απόλυτα με τη γιορτινή διάθεση της ημέρας. Κάποιους μάς απορροφά η ανασκόπηση της χρονιάς που αφήσαμε πίσω: Μετράμε απουσίες και παρουσίες, λάθη και επιτυχίες, στιγμές που ήρθαν και πέρασαν. **Συνειδητοποιούμε τα προβλήματα που δοκιμάζουν τις αντοχές μας, ή τις αδυσώπητες προοπτικές της ζωής μας, ή την ανασφάλειά μας μέσα στην παγκόσμια αλλοφροσύνη.**

Ωστόσο, λαχταρά η καρδιά μας τούτη τη μέρα μια επανεκκίνηση, μια καινούργια αρχή. Αποζητούμε κάτι να μάς εμπνεύσει. Τί, όμως, πιο καθαρό και αγνό και άγιο από τά παιδιά! Ιδού ο υψηλότερος στόχος και η αγιότερη αποστολή για το νέο έτος: Να ξαναγίνουμε παιδιά, πιο καλοί, πιο αγνοί, πιο ταπεινοί, όπως εκείνα. Μάς το ζητάει, άλλωστε, ο ίδιος ο Θεός μας.

«Αμήν λέγω υμίν, εάν μη στραφήτε και γένησθε ως τα παιδία, ου μη εισέλθητε εις την βασιλείαν των ουρανών», δίδαξε Εκείνος, που καλούσε τα παιδιά με απέραντη τρυφερότητα κοντά Του, και τα αγαπούσε σαν ζωντανούς αγγέλους της αληθινής ζωής. Στα καθαρά και αθώα μάτια τους έβλεπε την σπινθηροβόλα σιγουριά της ελπίδας.

Ναι, το παιδί είναι μια ασπίλωτη βεβαιότητα, μια ολόφρεσκια παρουσία μέσα στο σύμπαν. Δεν έχει μάθει ακόμη να χωρίζει τον κόσμο στα δυό, στους εχθρούς και στους φίλους. Δεν ξέρει τον δόλο. Κατέχει την αρετή να εκπλήσσεται, να συγκινείται, να θαυμάζει. Έχει όλους τους δρόμους ανοιχτούς μπροστά του: Μπορεί να ονειρεύεται, να σχεδιάζει, και συχνά με τη δύναμη της φαντασίας να πραγματοποιεί. Για τούτο είναι αισιόδοξο.

Ο άνθρωπος, όμως, μεγαλώνοντας, γίνεται σύνθετος, διαφθείρεται, συγκεντρώνεται στο εγώ του, αιχμαλωτίζεται στο τρομερό πάθος του μίσους. **Απομακρύνεται όλο και πιο πολύ από το παιδικό αίσθημα της ανεμελιάς. Μιας ανεμελιάς, που δεν είναι ανευθυνότητα, αλλά ελευθερία**. Θέλει να φαίνεται δυνατός, σπουδαίος, επιτυχημένος. Συμβιβάζεται με μια επιταχυνόμενη κάθοδο, υπερηφανεύεται για γνώσεις ανώφελες, που τού κρύβουν την μόνη απαραίτητη αλήθεια. Για να ξαναβρεί κανείς τον Παράδεισο, το βασίλειο της αθωότητας και της αγάπης, πρέπει να ξαναγίνει παιδί. Να κοπιάσει, για να γίνει ό,τι τα αθώα εκείνα πλάσματα είναι από τη φύση τους.

Είναι ιδανική ευκαιρία, τη φετινή **Πρωτοχρονιά** να θέσουμε για το Νέο Έτος τούτο τον στόχο, τον υψηλό και θεοφιλή:

Σαν τα παιδιά, να αγαπήσουμε διάπλατα και ανυπόκριτα, χωρίς επιφύλαξη, χωρίς υστεροβουλία, χωρίς αντάλλαγμα. Σαν τα παιδιά, να γίνουμε απλοί και δοτικοί, ταπεινοί και ανεξίκακοι. Να συμφιλιωθούμε και να αγκαλιάσουμε όλους, να σπάσουμε τους δεσμούς μας με την υπεροψία, τον εγωισμό και την εμπάθεια, να διακριθούμε σε έργα αγαθά, **σε επιδόσεις καλωσύνης, καταλλαγής και ενότητας.**

Σαν τα παιδιά, τα αμέριμνα, να πορευόμαστε κάτω από τη στοργή του Επουράνιου Πατέρα μας. Να νοιώθουμε την γλυκιά αίσθηση της ασφάλειας, αφήνοντας με εμπιστοσύνη «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών» στα παντοδύναμα χέρια Του. Σαν τα παιδιά, να μεταλλάσσουμε την όποια ήττα μας σε νέα αρχή, την θλίψη μας σε κατάνυξη και δάκρυα λυτρωτικά, την απογοήτευση σε ενθουσιασμό, την πτώση σε ανάταση και ανάσταση.

Σαν τα παιδιά, να ζούμε με ενθουσιασμό την κάθε στιγμή μας. Μπορεί να φαίνεται μικρή και ασήμαντη, αλλά τής προσδίδει άπειρη αξία το γεγονός ότι μάς χαρίζεται για να την μεταμορφώνουμε με την εν Χριστώ ζωή μας σε αιωνιότητα.

Σαν τα παιδιά της Γαλιλαίας, να νοιώθουμε την αληθινή χαρά της συνάντησης με τον Κύριό μας. Να αναγνωρίζουμε την εικόνα Του εκεί που ο ίδιος θέλησε, στους αδελφούς Του τους ελαχίστους, κυρίως, όμως, στων παιδιών τα καθαρά και αγνά πρόσωπα. «Ός εάν δέξηται παιδίον τοιούτον έν, εμέ δέχεται», είχε επισημάνει. Εκείνον ας υποδεχτούμε, Εκείνον ας περιθάλψουμε, Εκείνον ας διακονήσουμε στα αθώα πρόσωπα των παιδιών, και ιδιαίτερα των εμπερίστατων, που περιμένουν τη στοργή, τη φροντίδα και την αγκαλιά μας. Ας μην γίνουν αφορμή τα τεκταινόμενα των ημερών μας να τους στερήσουμε την έκφραση της αγάπης μας, ιδιαίτερα τούτη τη γιορτινή περίοδο.

Ο Θεός μάς καλεί να γίνουμε σαν τα παιδιά. Στην ανατολή του νέου χρόνου, ας ανταποκριθούμε στην προτροπή Του, για να βιώσουμε την γλυκύτατη αίσθηση της παντοδύναμης παρουσίας Του, για να χυθεί φως στη ζωή μας, και βαθειά χαρά στις καρδιές μας, για να ατενίσουμε το μέλλον μας με αισιοδοξία. Ας είναι για όλους μας αυτός ο πιο ελπιδοφόρος στόχος, η πιο μεγαλειώδης προοπτική, ο πιο ζηλευτός προορισμός, που θα φωταγωγήσει πανηγυρικά την είσοδό μας στο νέο έτος!

Καλή και ευλογημένη χρονιά!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ